

K Ö B Á N Y A I REFORMÁTUS EGYHÁZI ÉLET

A BUDAPEST-KÖBÁNYAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG TUDÓSÍTÓJA

„Én vagyok ama fényes hajnalcsillag” (Jel 22,16)

Gyermekkorom felejthetetlen élményei között őrzöm azokat a csendes percek, amikor az Esthajnal-csillag sziporkázó fényében gyönyörködtem. Olyankor mindig elszabadult a képzeletem, és szinte úgy éreztem, hogy a lábaim elszakadnak a Földtől, és mind közelebb kerülök ahhoz a csodálatos fényhez, mely ebből a csillagból ragyog felém. Még ma is szívesen nyugtatom rajta a tekintetemet, mert csodálatosan széppé teszi az égboltot akár este, akár a kora reggeli órákban.

Népies Esthajnal-csillag nevét is onnan kapta, hogy a kora esti és hajnali órák legfényesebb csillagaként ragyog felénk az égboltról, állhatatos hírnökeként annak, hogy egyrészt elérkezett az este, másrészt pedig az éjszaka hosszú sötétje után közeledik a hajnal ébredése. Amikor sorra elhalványul a többi csillag, ez még mindig fénylik, közvetlenül a napfelkelte előtt is. Így jelzi, hogy nemsokára felkel a Nap.

A Jelenések könyve utolsó soraiban Jézus Krisztus mondja: „Én vagyok a fényes hajnalcsillag” (Jel 22,16). Róla énekeljük a 385. dicséretben:

***Szép Hajnalcsillag, Jézus ragyogj fel!
Teljék meg szívünk tiszta fényeddel!
Ádventi csendben Téged várunk,
Jöjj, Urunk Jézus, maradj nálunk!***

Különös, hogy Jézus Krisztus nemcsak hajnalcsillag, hanem Nap is: „És feltámad nektek, akik félitek az én nevemet, az igazságnak Napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt” (Mal 4,2). Zakariás azt énekelte az Úr Jézusról: „meglátogatott minket a naptámadat a magasságból” (Luk 1, 78).

Pál apostol azt mondja, hogy az emberek számára csak bizonyos esetben ragyog fel ez a “fényes és hajnali csillag”, vagyis Krisztus. “Serkenj fel, aki alszol és támadj fel a halálból, és felragyog tenéked a Krisztus” (Ef 5,14.) Ahogy a Hajnalcsillagot is csak az az ember szemlélheti, aki idejekorán felkel az éjszaka alvásából, akként Krisztus is csak azok számára támad fel, akik alvó állapotukból készek felébredni és felkelni.

Sz-S. G.

A sötétség szűnni kezd már,
Az a csillag eljő hozzánk,
Véget ér a gyász, a sóhajtás.

Ahol az a csillag kigyúl,
A többi mind elhalványul,
Őelőtte minden térdre hull.

Ahol annak fénye árad,
A halálból élet támad,
A gonosznak híre sem marad.

Ébredj föl hát, aki alszol,
Támadjál föl a halálból,
S fölragyog majd néked a Krisztus.

(391. dicséret)

A TARTALOMBÓL:

AKI ELJÖVENDŐ, ELJÖN	2. oldal
A JÓAKARAT EMBEREI	3. oldal
RÉGI IDŐK KARÁCSONYAI	4. oldal
„LÁTTÁK AZ ÉN SZEMEIM...”	5. oldal
AMI VOLT	6. oldal
ÜNNEPI ALKALMAINK	7. oldal
ÁLLANDÓ ALKALMAINK	8. oldal

**CSENDES ADVENTI KÉSZÜLŐDÉST, BÉKESSÉGGEL ÉS SZERETETTEL TELJES KARÁCSONYT
ÉS ÁLDÁSOKBAN GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!**

Advent 1. vasárnapján, 2025. nov. 30-án tartottuk Adventi szeretetvendégségünket a Nagyteremben.

„AKI ELJÖVENDŐ, ELJÖN” (Zsid 10, 37)

Az Advent szó azt jelenti: eljövétel. Azt tudjuk, hogy évről évre négy advent-héten keresztül készülődünk a karácsony szent ünnepére. De miért van újból és újból advent? Kinek az eljövételéről van szó? Kiről mondja az Ige, hogy „aki eljövendő, eljön?”?

1. Az ószövetségi időkben nagyon várták a Szabadítót, a Messiást, aki majd megszabadítja népét, legyőzi ősellenségünket, az ördögöt. Az Ószövetségben minden Őreá vonatkozik, a próféták mind Őt jövendölik, Őt várja mindenki sóvárogva: a kiválasztott nép, az egyes emberek, felkent királyok várják a megígért Üdvözítőt. Évszázadokon át sóvárgott az emberiség Szabadító után, várta nemzedékről nemzedékre, – míg végre ott feküdt egy csendes éjszakán kemény szalmán a kicsiny Gyermekek: a Messiás. Megszületett az, akit évszázadok óta vártak!

Jézus eljött testben első megjelenésekor – ez történelmi tény. Akkor kisgyermekként született Betlehemben, szegényes istállóban. Erről szólnak az evangéliumok, hogy miért jött és mi mindent tett Jézus akkor itt a földön.

2. De mi már az újszövetségi időkben élünk. Ha már egyszer eljött Jézus, mire várakozunk mi ma, Kr. u. 2025 adventjében? Karácsony ünnepe is eljön minden évben, minek vagy Kinek az eljövételére kell akkor nekünk készülnünk?

Jézus eljövetele ma is megtörténik, a mai ember is találkozhat/találkozik Jézussal: akkor, amikor befogadja a szívébe. Jézus így szól: „Íme, az ajtó előtt

állok és zörgetek: ha valaki meghallja hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem”. Ez az ajtó, amit nekünk meg kell nyitni: a szívünk ajtaja. Aki befogadja Jézust a szívébe, annak közössége lesz Vele, megváltozik az élete, az értékrendje: Jézus lesz szívének lakója.

Jézus Krisztus eljön napjainkban, amikor eljön hozzánk, nesztelenül, csendben. Ha megnyílt szívvel hallgatjuk Őt, reménykedő lélekkel, nyitott füllel figyelünk Rá, „betér a szívünk ajtaján”. Nem látható formában, de mégis nagyon valóságosan és érezhetően -, Igéje és Szentlelke által, oda, ahová Őt hívják és szívesen várják. De ahol nem látják szívesen, ahol meg szomorítják, bántják Őt, onnan eltávozik.

3. **A jövőben pedig el fog jönni** ítélni élőket és holtakat. Az idők végén megjelenik az Úr Jézus nagy hatalommal és dicsőséggel. „**Mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik**” (Zsid 10, 37). Akkor meglátja Őt minden szem, akár hittek Benne, akár nem.

Hogy mikor jön el, azt ne kérdezze senki, mert senki sem tudja, még az angyalok sem fenn a mennyben. Majd akkor jön el, amikor az Atya jónak látja újra elküldeni az Ő Fiát, Jézust erre a földre.

Tehát mi, akik ma élünk, szintén Jézus eljövételére várunk, mégpedig naponként. Állandó adventben élünk. Mindnyáján várakozunk, készülődünk, mert készen kell lennünk Jézus érkezésére minden nap! Sz-S.G.

Imádság adventre

Urunk, íme megengeded nekünk hogy ebben az évben is a karácsony világossága, ünnepe és öröme felé menjünk, amely a legnagyobbat tárja a szemünk elé, ami létezik: szeretetted, amellyel ezt a világot annyira megszeretted, hogy egyetlen Fiadat odaadtad, hogy mindnyáján Benne hihessünk és el ne vesszünk, hanem örök életünk lehessen. Mit vigyünk most már Eléd és mit ajándékozzunk Neked? Oly sok sötétség van emberi körülményeinkben és a saját bensőnkben! Oly sok zavaros gondolat, oly sok hidegség és dac, oly sok könnyelműség és gyűlölet! Oly sok minden, aminek Te nem örülhetsz, ami minket is elválaszt egymástól és ami minket biztosan nem segít tovább! Oly sok minden, ami nyílegyenesen a karácsonyi üzenet ellenében fut! Mit kezdhetsz Te az ilyen ajándékokkal? És mit az olyan

emberekkel. amilyenek mi mindnyáján vagyunk? De éppen azt akarod, hogy mindezt karácsonyra adjuk Neked és hogy így vedd el tőlünk - az egész kacatot és minket magunkat, ahogyan vagyunk, hogy nekünk ajándékozd Jézust, Megváltónkat és Benne új eget és új földet és új sóvárgást, új tisztaságot és új reménységet számunkra és minden ember számára.

Légy közöttünk, amikor most ebben az időben, az ünnep előtt közösen arra akarunk felkészülni, hogy Őt, mint a Te ajándékodat fogadjuk! Te tedd meg, hogy helyesen szóljunk, hallgassunk és imádkozzunk: háládatos csodálkozással azon, amit mindannyiunkkal cselekedni akarsz, amit mindnyájunk felől határozottál, amit mindannyiunkért már megtettél. Ámen. (Barth Károly, Barth breviárium)

A jóakarát emberei

Az első karácsonyi istentiszteletet angyalok tartották. Mennyei seregek sokasága énekelte először a karácsonyi éneket: „**Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség a jóakarát embereinek**”. 2000 esztendő óta éneklí ezt a keresztyénség, s ebben az óriási seregben ott vagyunk mi is – minden karácsonykor, egyesülve a mennyei karokkal dicsőítjük Istent.

Ez az angyali ének tulajdonképpen egy kétsoros himnusz: „**Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség a jóakarát embereinek**”.

Mit jelent „a jóakarát emberének” lenni? A jóakarát kifejező bibliai szó (eudokia) a gondol, vélekedik igéből ered, és azt jelenti, hogy *jót gondol, jól vélekedik, jó szándékkal van*.

Minden eseményt, időszakot, minden embert kétféleképpen lehet szemlélni. Egyrészt meg lehet benne látni a jót, a jó lehetőségét (ez az, amit Isten is bennünk lát), vagy csak a rosszat, a kivetnivalót, a negatívumot.

A Krisztusban megszabadított szív tud jól látni. Az igazán megtisztított szív Isten szemével látja a másikat. Így kellene látnunk egymást. Jó akaratúlag, jó hiszeműleg, a jót gondolva élni és lenni mindenféle közösségeinkben, kapcsolatainkban. Mert ha nem így van, akkor jön a harag, a gyűlölködés, a rossz gondolatok, a rossz hiszeműség.

Isten a jót látja bennünk. Nem a hibáinkat és vétkeinket nézi, hanem azt, hogy mi lehet belőlünk. Ilyen szeretet nélkül nincs előrelépés ebben a világban.

A szülők is szeretik a legjobbat belelátni a gyermekükbe. Talán csak titkon mondogatják: *az én gyermekem nagy ember lesz, sikeres és gazdag lesz, szép családja lesz...* Az ember mindig a legjobbat próbálja belelátni azoknak az életébe, akiket igazán szeret. Isten is így lát minket. Olyannyira, hogy a Krisztusban megnyilvánuló végtelen szeretetében átölelte ezt a bűnös világot, és megnyitja a mennyország kapuját mindenki előtt.

Isten békeességet kínál. Kiknek? A jóakarát embereinek. Csak a jóakarát emberei kapják meg a békeességet.

Gondoljunk Jézusra! Kik voltak, akik befogadták Őt? A kritizáló farizeusok? Az önhitt írástudók? A gőgös papok? Nem. Hanem azok, akik jóakarátúan, nyitottan viszonyultak Hozzá.

Az angyalok nem palotákban jelentek meg, nem a jeruzsálemi templomban, sem nem az írástudók műhelyében. Hanem kint a legszegényebb, legrongyosabb embereknek. Miért? Mert bennük volt még a jóakarátból. Ők nyitottak

voltak Isten üzenete előtt. Ők nyíltak meg Isten kegyelme előtt. A farizeusok és írástudók erre nem voltak alkalmasak, mindvégig vitatkoznak Jézussal. Keresik a hibát, méricskélnek, kritizálják, nem látják meg Benne a jót.

És ez ma is így van. Ha jó szándékkal állsz az evangéliumhoz, kapsz üzenetet. Ha jó szándékkal közeledsz Istenhez és az Ő Igéjéhez, akkor békeességet és szeretetet viszel haza magaddal. Ám ha kritikával, méricskélve, gőgösen, nem kapsz választ.

Igaz ez az emberi élet minden területén: aki jóakarattal áll az emberekhez, lehet, hogy olykor csalódik, lehet, hogy átverik vagy visszaélnak a jóságával, de az igazi békeesség megmarad a szívében!

Mi van a te szívedben? Jóakarát vagy rosszindulat? A békeesség útja vagy a békétlenség útja? Rajtad áll, hogy akarod-e látni Isten szemével a másik emberben a jót, vagy érveket kezdesz gyűjteni azért, hogy őt ne jó szívvel lásd.

Békeesség a jóakarát embereinek. Mi is ez a jóakarát? Nagyon egyszerűen fogalmazva: Isten szemében mindenki a mennyország várományosa. Még az ellenséged is, a gonosz szomszéd, az elviselhetetlen munkatárs, a zsémbes öreg, a bolond fiatal, mindenki. Botránkoztató számunkra, de Isten ezt a legjobb célt látja még a legelvetemültebb emberben is.

El tudjuk-e fogadni, hogy Isten ilyen tág keblű? El tudod-e fogadni, hogy Isten kegyelme megszólítja azt is, akivel épp most rossz a kapcsolatod?

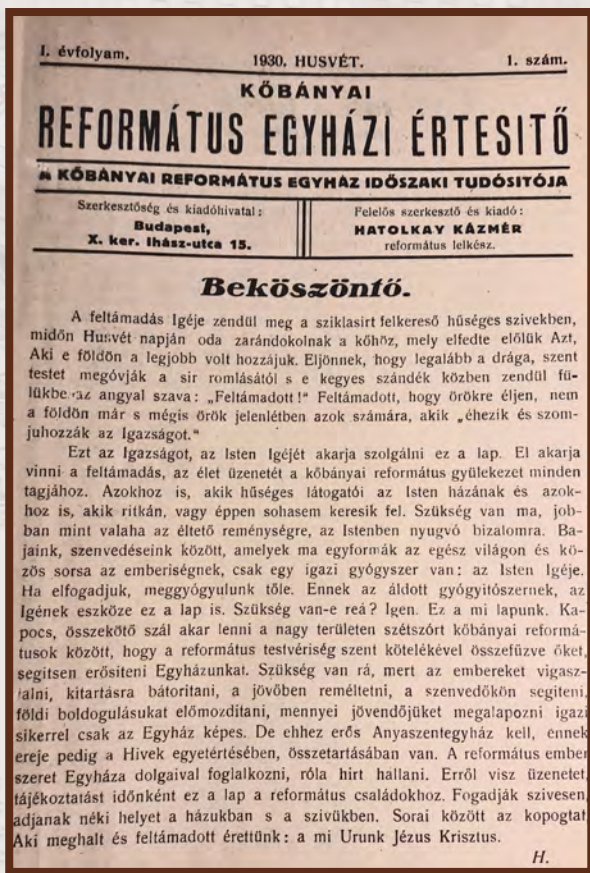
Isten arra rendelt, hogy mindig a békeességre törekedj. Boldogok a békét teremtők, és a békét akarók. Boldogok, mert kiszabadulnak a rosszindulat és a borúlátás ördögi köréből. Boldogok, mert ebből tudhatják, hogy Isten irányítja az életüket, és valóban Isten fiainak nevezik őket.

A jóakarát legtöbbször néma, nem dicsekszik, nem ítélkezik, nem hangzatos, hanem halk és szelíd, csendben teszi a dolgát. Kevés szóval és fontos tettekkel jár a krisztusi úton. A jóakarát türelmes, nem siettet semmit.

Békeesség a jóakarát embereinek! Ezzel köszöntek az angyalok, és ezzel köszönünk mi, reformátusok is! Kívánom, hogy valósuljon meg mindnyájunk életében: legyen békeességünk, legyünk a jóakarát emberei!

Sz-S.G.

RÉGI IDŐK KARÁCSONYAI

A Kőbányai Református Egyházi Értesítő 1. száma 1930 húsvétján került az olvasók kezébe. Hatolkay Kázmér református lelkész indította útjára. A lap alcíme: **A Kőbányai Református Egyház időszaki tudósítója.**

A felelős szerkesztő és kiadó Hatolkay Kázmér ezt írja a Beköszöntő után: „Nehéz időkben indul útnak a Kőbányai Református Egyházi Értesítő. De éppen ezért indul, mert úgy érezzük, hogy e nehéz időkben van szükség leginkább a biztató, bátorító testvéri szóra. Azért kopogtat be időnként, hogy elvigye a világ Urának, a Teremtőnek és Megváltónak üzeneteit. Nem igényel sokat, csak egy kis szeretetet és bizalmat. Nem kívánunk a hívektől előfizetési díjat, nem akarunk megterhelni senkit. Csupán azt kérjük, hogy ki-ki annyival támogassa, amennyi nem esik terhére, vagy amenynyit a szeretet diktál. Ez a lap a miénk, kőbányai reformátusoké, a mi szeretetünk, érdeklődésünk lesz a fenntartója.”

Valóságos kincsként őrizzük azt a néhány eredeti, már megsárgult lapú Értesítőt, melyek az Egyházközség tulajdonában vannak. Hatolkay Kázmér nemcsak áldott lelkű lelkipásztor volt, hanem hű krónikása is a korabeli gyülekezet életének. Hála neki, a tíz évfolyamnyi Értesítő olvasása közben pontos betekintést kapunk az akkori gyülekezet életébe, mindennapi gondjaiba, nehézségeibe, a diakonisszák, a Sáfár Szövetség, a Betánia, a cserkészcsapat, az asszonykör, a leventék, az énekkarok stb. szolgálataiba, az anyakönyvi statisztikák változásaiba. Az istentiszteleti alkalmak – mint ma is – a lap legutolsó oldalán voltak felsorolva: a Gergely utcai templomon kívül Rákosfalván, Augusztá-telepen, MÁV-telepen és az Üllői út 122. sz. imateremben is tartottak istentiszteletet – nyolc állandó lelkipásztor szolgálatával. Az Értesítőből tudjuk pl. azt is, hogy a Füzér utcában Idősek Otthonát tartott fenn a gyülekezet.

Különösen értékesek az 1935. év számai, melyek hiteles dokumentációt adnak a gyülekezet addig eltelt 50 évéről. A jubileumi évben renoválták a templomot, ekkor került át az orgona a szemközti korból a jelenlegi helyére, az addig fújtatós orgonát villamos motorral szerelték fel, a színes ólomüvegablakok is ekkortól díszítik a templomot, de még a kovácsoltvas kerítés is.

1939 húsvétján jelent meg utoljára az Értesítő - 1939. szeptember 1-én ugyanis kitört a 2. világháború. A nyomában járó szegénység megakadályozta a lap további megjelenését.

2000-ben Papp Vilmos lelkipásztor szerkesztésében (házi nyomtatásban) éledt újjá, továbbra is összekötő szálként igei üzenetet és tájékoztatást adva a gyülekezet életéről a nagy területen szét-szóródott kőbányai reformátusok között.

Jelenleg a 25. évfolyam 3. számát tartja kezében a kedves Olvasó. Az eredeti rendeltetését megőrizve, igényes nyomdai kivitelben szeretnénk tartalmat, evangéliumi írások által jelen lenni gyülekezeti tagjaink otthonában. Állandó sorozataink („ami volt”, „ami lesz”) és a számtalan fotó pedig napjaink hű dokumentációjaként szolgálhatnak majd az utókor számára.

Hadd álljon itt egy részlet a Kőbányai Református Egyházi Értesítő **1938. karácsonyi számából:**

„Még néhány nap és elmúlik fölöttünk Karácsony szent ünnepe s eljön az esztendő utolsó napja, utolsó estéje. Már klasszikus alkalm a református embernek arra, hogy mint vándor a keresztútnál, megálljon és visszanézzen a befutott pályára.

Kedves Testvéreim is eljutnak Isten kegyelmében erre az estére. Álljunk meg egy csendes percre ezen az óév estén... Számadást tartva magunkkal, van mire gondolnunk s meglátnunk, hogy teljesítettük-e Isten várakozását? Mert Ő teljesítette ígéreteit. Úgy vigyázott reánk, úgy őrzött bennünket, úgy szeretett s olyan türelmes volt hozzánk, ahogyan mi magunk nem tehetjük volna magunk iránt. Háláljuk meg ezt, Testvéreim! Az óesztendőből úgy menjünk át az újesztendőbe, hogy ezentúl naponként lássuk meg Isten jótéteményeit életünkben s naponként legyen láthatóvá az is, hogy mi ezért hálásak vagyunk. Amint az illik magyar emberekhez és jó reformátusokhoz!”

„LÁTTÁK AZ ÉN SZEMEIM...”

Alig tudjuk átérezni azt a boldogságot, amit Simeon érzett, amikor a jeruzsálemi templom kapujában meglátta és karjaiba vette a Gyermeket. Hosszú, fáradt életének minden reménykedése teljesedett be abban az órában. Nagy kijelentése volt Istentől: nem hal meg addig, amíg meg nem látja a Messiást! Mennyire várta azt az órát! Vágyódott már haza, öreg szíve már inkább a mennyben dobogott. Remegve nézett minden kisgyermek felé, akit az Úr elé vittek. Nem ez! Még ez sem az! De egy reggelen felujjongott a szíve. Isten Lelke megmondta neki, hogy ma végre meglátja Őt.

Ott állt a templom kapujában. Várta a Gyermeket. Amikor Mária és József odaérnek, elébük áll, karjaiba veszi a Kisdedet s ragyogó arcát az ég felé emelve szól: *Most bocsátd el, Uram, a Te szolgádat a Te beszéded szerint békeességben, mert látták az én szemeim a Te üdvösségedet!*

Simeonnak nagy és drága ajándék adatott abban az órában. Láta Jézust, a Krisztust, a Megváltót. Nem várt hiába oly sok esztendőn át. Karácsonya volt, a legboldogabb ünnepnapja életének. Nyugodtan, boldogan ment haza befejezni a földi vándorutat. Eljött már a Szabadító. Üdvösséget hozott neki és millióknak, akik majd hisznek Benne. Simeon várakozása beteljesedett. Ezt az ajándékot szánta Isten mindenkinek. Találkozik-e várakozásunk Isten szándékával? Vagy mindig mást vártunk, mást kértünk? Nagy hiányossága az emberéletnek, hogy csak a magunk akaratára figyelünk. Mintha

minden tőlünk függne. Holott először és mindenekfölött Isten akaratát kellene keresnünk. Hiszen csak az mehet teljesedésbe, ami találkozik Isten akaratával. A boldogság kulcsa az, hogy összhangba jussunk Vele. Amíg erre el nem jutunk, úgy vagyunk, mint két sínpáron haladó vonat, amelyek előbb-utóbb elkanyarodnak egymástól. Nem egy az útjuk.

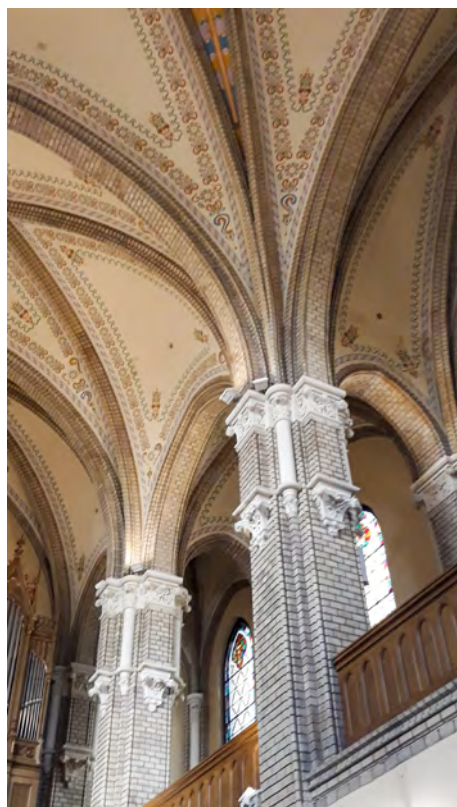
Kerestük-e már ezt az egy utat, az Istennel egy úton járást? Mégis csodálkozunk, hogy nem teljesednek be a kéréseink, Isten nem adja meg azokat s mi hiába vártunk. Lassan belefáradunk a várakozásba és reménytelenekké leszünk. Céltalannak tekintjük a várakozást. Pedig ennek is van áldása. A várakozásnak, tervezgetésnek nevelő hatása van. Sok öröm is lehet benne. Ha tudunk helyesen várni. Ha azt várjuk, amiről van ígéretünk Istentől. Amit imádságaink megszenteltek. Ami egyezik az Ő terveivel, üdvösségünk útjaival.

Simeon jól tudott várakozni. Tudta, mire vár, tudta, kit vár s azt is tudta, hogy az jelenti az ő üdvösségét.

Hát mi mire várunk, kire várunk? Mi az a gondolatunk, amely betölti számunkra a karácsony eszméjét? Apró kavicsokból nem lehet tornyot építeni. Elaprózott, a mulandóság cserepeire törött reményekből, kérésekből nem épülhet meg az életünk boldogsága. Először és mindenekfölött a legnagyobbat kell kérnünk, várnunk és megnyernünk: a Megváltót. Csak a szabad ember élete lehet boldog élet. Bűntől, önzéstől, haragtól, szeretetlenségtől megkötözött rabok hogyan lehetnének boldogok?

Jézus Krisztus azért jött el, hogy ezektől megszabadítson. A legnehezebb feladatot vállalta: önmagadtól akar szabaddá tenni. Vársz-e Rá? Tűzd ki még ma életed legnagyobb céljává a Krisztussal való találkozást. Menj elébe az imádság útján! Ő már úton van feléd és vár rád!

(Hatolkay Kázmér 1937 karácsonyán)

A photograph showing three arched windows with black frames and leaded glass, set into a wall of reddish-brown bricks. The windows are arranged horizontally and are partially covered by a white horizontal bar at the bottom.

Évek óta hagyományosan a Reformáció ünnepét megelőző napokon tartjuk a legnagyobb reformátorunkról elnevezett sorozatot, a **Kálvin Estéket**. Idén két nagyszerű egyháztörténész előadását hallhattuk. Kiss László pécsváradi református lelkipásztor kifejtette: ha nincs reformáció, ma nincs magyar nyelven beszélő nép!!! Dr. Köő Artúr történelemtanár pedig bemutatta, hogy a történelem Ura a 19-20. század fordulóján is támasztott olyan magyar protestáns államférfiakat, akik Isten dicsőségét és népünk sorsát mindenekelőtt valónak tartották. Az emlékezés koszorúját október 31-én helyeztük el a gályarab prédikátorok emléktábláján.

ÜNNEPI ALKALMAINK

„Örülök, amikor ezt mondják nekem: az Úr házába megyünk!” (Zsolt 122,1)

Az állandó alkalmainkon kívül a következő ünnepi programokra hívjuk a kedves Testvéreket:

- december 7-én (**Advent 2. vasárnapján**) 10 órától az **óvodás és 1-4. osztályos** hittanos gyermekeink énekekkel, versekkel köszöntik az értünk született Megváltót
- december 14-én (**Advent 3. vasárnapján**) 10 órakor zenés adventi istentisztelet lesz, melyen közreműködik a **Harmat Általános Iskola Kórusa** (karvezető: Grábler Dóra) és a **Da Capo Szimfonikus Zenekar** (karmester: Füzessey Attila, zenekarvezető: Füzessey Dóra). Műsorukon J. S. Bach, Bizet, Caccini, Coulais, Elgar és Puccini művei szerepelnek.
- Szébbnél szebb karácsonyi díszeket és ajándékokat lehet készíteni **kézműves foglalkozáson** december 14-én 15.30-tól 17.00 óráig a Kisteremben.
- december 21-én (**Advent 4. vasárnapján**) 10 órától az **5-8. osztályos** hittanos gyermekek adnak ünnepi műsort.
- december 20-án (szombaton) 17 órakor a Pataky Női Kar karácsonyi hangversenye lesz a templomban.
- **december 24-én** (szerdán) 17 órakor szentesti istentisztelet a templomban.
- **december 25-én** (Karácsony 1. napján) fél 9, 10 és 17 órakor ünnepi istentiszteletek. Úri szent vacsora fél 9-kor és 10 órakor.
- **december 26-án** (Karácsony 2. napján) fél 9, 10 és 17 órakor ünnepi istentiszteletek. Úri szent vacsora 10 órakor.
- **december 31-én** (szerdán) 17 órakor óévi hálaadó istentiszteleten köszönjük meg Istennek, hogy gondviselő szeretete nem hagyott el minket.
- **2026. január 1-én** (csütörtökön) 10 órakor újévi ünnepi istentiszteleten könyörgünk Isten megtartó kegyelméért és áldásáért a 2026. esztendőre.

Tájékoztatjuk kedves Testvéreinket, hogy gyülekezetünkben a Presbitérium határozata szerint az **egyházfenntartói járulék** (ajánlott) összege 2025. évben **15.000.-Ft/ fő**. Hangsúlyozzuk, hogy ez **ajánlott** összeg, vagyis akinek megterhelő, fizethet kevesebbet, vagy akár több részletben is, aki pedig megteheti és szívét Isten arra indítja, adhat többet is. Talán nem mindenki tudja, hogy gyülekezetünk önfenntartó, ami azt jelenti, hogy nem kapunk állami támogatást, minden kiadásunkat a gyülekezeti tagok (persely)adományaiból és az egyházfenntartói járulékokból kell kiegyenlíteni. Az a felnőtt **református egyháztag**, aki az egyházfenntartói járulékot *akár személyesen a Lelkészi Hivatalban, akár postai úton (sárga csekken)* befizeti, annak neve bekerül a Választói Névjegyzékbe, azaz szavazati joga van az Egyházközségi Közgyűlésen. Ezenkívül az illető kifejezi azt a szándékát, hogy gyülekezetünkhöz tartozik, és részt vállal annak anyagi teherhordozásából. Kérjük, hogy aki csekken vagy banki átutalással több személynek is befizeti az egyházfenntartói járulékot, szíveskedjen a családtagok neveit és a lakcímet is feltüntetni a Választói Névjegyzék pontosítása végett. Köszönjük! Itt hívjuk fel a kedves Testvérek figyelmét a **családlátogatás** lehetőségére, melyre a lelkipásztorral előre egyeztetett időpontban kerül sor, és rövid beszélgetésből, igeolvasásból és imádságból áll.

„Uram, szeretem a te házádban való lakozást, és a te dicsőséged hajlékának helyét” (Zsoltárok 26, 8)

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

- ◆ vasárnap fél 9 és 10 istentisztelet
- ◆ vasárnap 17 órakor esti istentisztelet
- ◆ vasárnap 10 órakor gyermek-istentisztelet
- ◆ kedden 17 órakor bibliaóra a Kisteremben
- ◆ minden hónap első csütörtökén 18 órakor presbiterek órája
- ◆ minden hónap utolsó vasárnapján 10 órakor úrvacsoraosztás
- ◆ szombaton 14 órakor konfirmációi előkészítő a Kisteremben
- ◆ Énekkari próba: a vasárnap délelőtti istentisztelet után
- ◆ minden hónap első vasárnapján szeretetvendégség a délelőtti istentisztelet után

*ALKALMAINKRA SZERETETTEL HÍVUNK ÉS VÁRUNK
MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKET!*

A lelkeszi hivatal címe: 1105 Budapest, Ihász u. 15.

Telefon: 261-2205

Fogadási idő: hétköznapokon 9 – 13 óra között

weblapunk: www.refkobanya.hu

KŐBÁNYAI REFORMÁTUS ÉLET - 2025. december
A Budapest-Kőbányai Református Egyházközség tudósítója
Megjelenik negyedévente
Felelős szerkesztő: Szilágyi-Sándor Gabriella lelkipásztor
Nyomdai munka: SZELKER Nyomda

E lap előfizetési díja vagy példányonkénti ára: tetszés szerinti adomány.